

Sag behandle paany, og navnlig under Medvirkning af Regjeringens sagkyndige Consulenter. Derjom der i saa Henseende kan gøres Noget for en saadan Priis, at jeg tør driste mig til at forelægge det for Representationen, da skal jeg gjøre, hvad der i saa Henseende staaer i min Magt. Videre er jeg ikke istand til at svare derpaa for Diebliffet, men jeg antager, at det ærede Medlem vil være fyldestgjort, naar han faaer mit Løfte om, at jeg vil lade denne Sag undersøge paany, og at der skal blive gjort, hvad jeg troer, der kan være forsvaerligt at gjøre.

C. Andersen: Jeg takker den ærede Minister for, at han vil tage Sagen i sin Haand og paany lade den undersøge af Regjeringens Consulent. Jeg er overbevist om, at naar denne træder sammen med Selskabets Consulent, der er Veinspecteur for Syen og Langeland, og de tage Sagen under Overveielse, saa vil der deraf fremkomme et Resultat, som Finantsministeren kan benytte sig af. Naar denne Sag har ligget Voksende og Langelønderne meget paa Sinde, saa er det ikke saa underligt, idet det er et meget

flemt Farvand, og vi have ikke saa, men mange Exempler paa, at Folk ere komne seilende fra Lolland med østlig Vind, og at saa Østevinden er bleven saa stærk, at Søfolkene have erklæret ikke at kunne lægge til, og at der derfor ikke var Andet at gjøre end at vende om og krydse tilbage. Et saadant Forhold troer jeg ikke, man skal lade blive bestaaende, og jeg skal derfor takke den høttærede Minister for hans Svar, idet jeg derefter er overbevist om, at det snart vil blive anderledes.

Finantsministeren: Jeg maa dog bringe i det ærede Medlems Erindring den Betingelse, jeg satte, nemlig den, at Befordringerne dog maatte staae i et rimeligt Forhold til, hvad man billigtvis kan forlange af Statskassen, og det ærede Medlem har selv erklæret, at det var et yderst vanskeligt Farvand, og at navnlig Anlægget af en Havn vilde være forbundet med betydelige Banskstigeligheder og Befordringer. Jeg ønskede blot at udtale dette, for ikke at vække Forhaabninger, som jeg siden ikke vilde være istand til at fyldestgjøre. Men saa Meget er vist, der skal blive gjort, hvad der kan gøres.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

Finantslovforslagets § 6 (see Tillæg A. Sp. 2361—64) vedtoges eenstemmit med 44 Stemmer.

Derefter sattes Lovforslagets §§ 7, 8, 9 og 10 samt § 1 under Forhandling.

Da Ingen ønskede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Finantslovforslagets § 7 (see Tillæg A. Sp. 2375—76) vedtoges eenstemmit med 43 Stemmer.

Finantslovforslagets § 8 (see Tillæg A. Sp. 2375—76) vedtoges eenstemmit med 43 Stemmer.

Finantslovforslagets § 9 (see Tillæg A. Sp. 2378) vedtoges eenstemmit med 44 Stemmer.

Finantslovforslagets § 10 (see Tillæg A. Sp. 2379—80) vedtoges eenstemmit med 43 Stemmer.